

en parlamentarisk Forsamling at sige noget saadant. Det kunde ikke falde mig ind at tage noget saadant i min Mund, særlig over for den ærede Minister, hvem jeg personlig nærer den største Agtelse for. Det, som jeg sagde den Gang, var vistnok dette, at jeg tvivlede ikke om, at den ærede Minister havde Overbevisningen om, at det var sin egen Villie, han havde sat igennem, men at jeg troede, han tog fejl, thi det havde mange Ministre troet, skønt det faktisk var Administrationen, der havde sat sin Villie igennem.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Juul-Rysensteen*): Jeg maa dog bede det ærede Medlem læse sine Ytringer igennem igen i Tidenden.

J. C. Christensen: Jeg mener ikke, at Regeringen skal tage voldsomt § 25 ud af Grundloven. Jeg mener tværtimod, at den ikke paa noget Punkt skal gøre Vold mod Grundloven, og jeg mener, at det var rart, om Regeringen kunde bekvemme sig til at sige, at det ikke er dens Hensigt.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Juul-Rysensteen*): Det tror jeg, Finansministeren sagde tydeligt nok i Mødet forleden Dag, at det ikke var Regeringens Hensigt.

J. C. Christensen: Hvorfor faa vi saa ikke den Erklæring, som vi have spurgt saa meget om, og som vilde være overordentlig kærkommen for mange Mennesker her i Landet? Det vilde sikkert ogsaa være til Gavn for den ærede Regering selv, om den afgang en saadan Erklæring.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Juul-Rysensteen*): Blandt andet af den Grund, at den nuværende Regering ikke ønsker at lægge en Silkelidse om sin egen Hals.

J. C. Christensen: Naar den højtærede Minister mener, at en Erklæring fra hans og hans Fællers Side om, at Grundloven skal holdes her i Landet, skulde være en Strikke om Ministeriets egen Hals, er det en Udtalelse, der er i høj Grad karakteristisk netop for dette Ministerium.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Juul-Rysensteen*): Det har jeg jo aldrig sagt et Ord om. Jeg sagde netop, at den nuværende Regering vil, at Loven skal overholdes, og det saavel fra Regeringens

Side som fra Lovgivningsmagtens som Helhed.

J. C. Christensen: Ja, saa kan jeg vedblivende ikke forstaa, at Regeringen ikke vil fremkomme med den Erklæring, som Folketinget sætter saa megen Pris paa.

A. Christensen: Der er for nogle Dage siden indleveret til Regering og Rigsdagen et Andragende fra Fabrikanter i Jernindustrien i København. Dette Andragende blev af mig indbragt her i dette høje Ting. I dette Andragende klages der over, at Administrationen i for stort Maal forbigaar den danske Industri, hvor der af den kunde præsteres lige saa godt og saa at sige lige saa billigt Arbejde, som der præsteres gennem udenlandske Leverancer. Der nævnes i Andragendet en hel Del Eksempler. De første af disse ere hentedede fra Leverancer til det danske Jernbanevæsen. Jeg skal tillade mig kort at nævne nogle faa af dem, for at det høje Ting derigennem — hvis det ikke allerede ved Læsningen af Andragendet har gjort sig bekendt dermed — kan komme til Kendskab om, hvad de danske Fabrikanter særlig beklage sig over. Der nævnes saaledes, at Drejeskiver, faste Skiver, hvorpaa man sætter Jernbanevogne og Lokomotiver ind for at vende dem paa Sporet, høre til de Ting, som adskillige Fabrikker her i Landet ere særlig vel kvalificerede til at lave. Og naar der udbydes saadanne til ny eller gamle Baner, indsende de danske Fabrikanter deres Bud, men i stort Maal blive de forbigaaede, og Ordrene gaa til Udlandet. „Til Eksempel blev Forfærdigelsen af 7 Drejeskriver til Æbeltoft—Trustrup-, Hammel- og Lyngby-Banen overdraget et tysk Firma til en Stykpris af 1,953 Kr., medens det laveste danske Bud var 2,250 Kr.“ Saa tilføjes der, at „da Drejeskiverne var til ny Baneanlæg, indførtes de toldfrit, hvilket stiller det tyske Firma overordentlig gunstigt i Forhold til danske Fabrikanter, der maa betale Told af i hvert Fald en Del af de anvendte Materialer samt af Kul, Værktøj o. s. v.“ Det synes, at der derved sker Begunstigelse af de tyske Firmaer paa de danskes Bekostning. — Et andet Eksempel, der drages frem, er Opførelsen af en Jernventehal paa Klampenborg Station, som blev overdraget til et tysk Firma, om hvilket det siges, at det langtfra er noget første Klases. Det laveste danske Bud var 42,700 Kr., hvilket efter alle sagkyndiges Skøn skal have været et overordentlig lavt Bud,